

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

MMA/ J.nr. 2009-4414

Dato: 9. juni 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 14. maj 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 358 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske af Mette Frederiksen (S).

Spørgsmål nr. 358:

"Er det korrekt forstået, at der er forskellige regler for tavshedspligt i forskellige typer af tværfaglige samarbejde efter serviceloven, idet repræsentanter for socialforvaltningen i det kriminalitetsforebyggende arbejde i SSP-regi ikke har tavshedspligt, mens repræsentanter for socialforvaltningen i et tværfagligt forum med andre kommunale fagpersoner om den forebyggende indsats omkring en udsat familie, f.eks. i forbindelse med en § 49-ordning, har tavshedspligt, og vil ministeren redegøre for, hvorfor der er denne forskel?"

Svar:

SSP-samarbejdet, som er et samarbejde mellem politi, skole og socialforvaltning, har til formål at forebygge eller hindre kriminalitet blandt børn og unge i kommunen. Samarbejdet foregår i lokale SSP-udvalg efter de retningslinier, som Det Kriminalpræventive Råds udvalg for børn og unge udarbejder. Hvad angår disse retningslinjer må jeg henvise til Justitsministeriet.

Overordnet omkring SSP-samarbejdet gælder det, at politiet i medfør af retsplejelovens § 115 b har hjemmel til at videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til andre myndigheder. Videregivelsen kan ske, hvis det må anses for nødvendigt af hensyn til det kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem skole, socialforvaltning og politi. Denne bestemmelse giver hjemmel til at fravige forvaltningslovens § 28 om forbud mod videregivelse af oplysninger om personers rent private forhold, og bestemmelsen er som udgangspunkt tænkt anvendt i tilfælde, hvor der er behov for en uformel drøftelse af et barns forhold, inden der er påbegyndt en konkret indsats i forhold til barnet. Bestemmelsen kan derfor være relevant, fx når politiet kommer i kontakt med børn, der har tilknytning til en gruppe, hvoraf en eller flere medlemmer er grebet i at begå en kriminel handling.

Det bør imidlertid altid som hovedregel sikres, at forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge er indforstået med, at oplysningerne udveksles.

Jeg er opmærksom på, at der kan være andre sammenhænge, som ikke omhandler kriminalitetsforebyggende arbejde, hvor det kan være hensigtsmæssigt med bedre muligheder for udveksling af oplysninger mellem myndigheder. Dette er derfor noget, som jeg synes vi skal drøfte i forbindelse med Barnets Reform.

Karen Ellemann

/ Nina Eg Hansen